

Ellen G. White Estate

TODISTUKSIA ABATTIKOULUSTA SEN TEHTÄVÄSTÄ JA TARKKOITUKSESTA

ELLEN G. WHITE

**Todistuksia
Sabattikoulusta Sen
Tehtävästä Ja
Tarkoituksesta**

Ellen G. White

**Copyright © 2015
Ellen G. White Estate, Inc.**

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the [Ellen G. White Estate](#). It is included in the larger free [Online Books](#) collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

[A Brief Biography of Ellen G. White](#)
[About the Ellen G. White Estate](#)

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby.

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate at mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God's blessing as you read.

Sisältö

Information about this Book	i
Luku 1—Tutkikaa kirjoituksia.	5
Luku 2—Sabattikoulun johtajille ja opettajille.	7
Tie menestykseen.	7
Viittauksia muutamiin virheisiin.	9
Luku 3—Sabattikoulun vaikutus.	11
Opettajan valinta.	12
Totuuden vaikutus.	14
Velvollisuus toimia toisten hyväksi.	14
Luku 4—Sabattikoulutyön mahdollisuudet.	16
Minkälaista opetusta on annettava.	17
Luku 5—Vanhempien ja opettajien edesvastuu.	19
Opettakaa sävyisyyttä ja nöyryyttä.	20
Miten on opetettava.	21
Luku 6—Todellisen jumalanpelon tarve sabattikouluissamme.	22
Opettajien esimerkki.	23
Rukousta ja kärsivällisyyttä vaaditaan.	24
Luku 7—Sabattikoulutoiminnan tarkoitus.	27
Elinaikainen palvelus.	27
Luku 8—Opettajissa ja oppilaissa havaittava sydämenmuutos.	29
Luku 9—Oppivaisuuden merkitys.	31
Luku 10—Mitä merkitsee olla Jumalan työtoveri.	33
Välttämätön kokemus.	34
Luku 11—Jumalalle antautuneiden opettajien tarve.	36
Luku 12—Seuratkaa Kristusta.	37
Luku 13—Ei mitään menestystä ilman Jumalan henkeä.	39
Muutamia tärkeitä kysyipyksiä.	40
Luku 14—Rakkaus on puoleensavetävä voima.	42
Kodin vaikutus.	42

* * * * *

Luku 1—Tutkikaa kirjoituksia.

Sabattikoulu tarjoaa sekä vanhemmille että lapsille kallisarvoisen tilaisuuden lukea Jumalan sanaa. Mutta jotta sabattikoulu olisi todella hyödyksi, täytyy sekä vanhempien että lasten käyttää jonkun verran aikaa läksyjen tutkimiseen ja koettaa perusteellisesti tutustua niihin asioihin, joista läksyt puhuvat, sekä myöskin niihin hengellisiin totuuksiin, joita niissä tahdotaan opettaa. Erittäinkin tulee nuorille opettaa, kuinka välttämätöntä on koettaa päästä täysin ymmärtämään tutkittavina olevat raamatunkohdat.

Joissakin sabattikouluissa on valitettavasti ollut tapana lukea läksyt läksyvihosta. Niin ei tulisi olla; eikä niin tarvitsekaan olla, jos vain se aika, joka usein vietetään hyödyttömästi ja vieläpä synnissäkin, käytettäisiin kirjoitusten tutkimiseen. Ei ole ollenkaan mitään syytä, minkä perusteella opettajat ja oppilaat saisivat sabattikoululäksynsä lukea huolimattomammin kuin läksynsä yleisissä kouluissa — päinvastoin ne tulisi lukea paremmin, koska ne käsittelevät äärettömän paljon tärkeämpiä aineita. Tämän asian laiminlyöminen ei ole otollista Jumalalle.

Te vanhemmat, varatkaa joka päivä vähän aikaa tutkiaksenne sabattikoululäksyä yhdessä lastenne kanssa. Luopukaa vaikkapa vieraskäyn- [4] neistäne mieluummin kuin että uhraisitte hetken, joka on pyhitetty sanan kallisarvoisille opetuksille. Sekä vanhemmat että lapset hyötyvät tällaisesta tutkistelusta. Tärkeimmät läksyissä esiintyvät raamatunkohdat opeteltakoon ulkoa, ei velvollisuuden pakosta, vaan etuoikeutena. Vaikka muisti alussa olisi puutteellinen, niin harjoituksissa on se vahvistuva, niin että jonkun ajan kuluttua saatte iloksenne muistinne siten täytetyksi totuuden kalliilla sanalla. Ja tällainen tapa on oleva arvaamattoman suureksi avuksi hengelliselle kasvullenne. . .

Seuratkaa määrättyä suunnitelmaa lukiessanne kotonanne Raamattua. Laiminlyötäköön mitä tahansa ajallista; kaikkea käsityötä, joka ei ole välttämätöntä, ja tarpeetonta työtä ruuanvalmistuksessa välttätäköön, mutta pitäkää ennen kaikkea huolta siitä, että sielu saa

elämän leipää. On mahdoton arvioida hyviä seurauksia siitä tunnistaa tai vaikkapa vain puolestakin, mikä päivittäin hyvin käytetään yhteiseen Jumalan sanan lukemiseen. Antakaa Raamatun itse selittää itseään, kootkaa kaikki, mitä eri aikoina ja eri olosuhteissa on sanottu tutkimuksen alaisesta aineesta. Älkää keskeyttäkö tätä kodin oppituntia jos vieraita tulee. Jos he tulevat tutkistelun aikana, niin kutsukaa heidät ottamaan siihen osaa. Antakaa heidän ymmärtää, että te pidätte tärkeämpänä saada tietoa Jumalan sanasta kuin saavuttaa maailmallista voittoa tai nautintoa. —»*Sabbath School Worker*», huhtik. 1885.

Luku 2—Sabattikoulun johtajille ja opettajille.

Tie menestykseen.

Työ sabattikouluissamme on vakavaa työtä, se vaatii johtajilta [5] ymmärrystä ja tahdikkautta. On vaikeata ja tärkeätä työskennellä ihmisten mielten hyväksi, jättää oikeita vaikutelmia ja vaikuttaa ihmisiin oikealla tavalla. Ymmärtäväinen on se opettaja, joka koettaa saada oppilaan luonnonlahjat ja kyvyt toimintaan, sen sijaan että aina koettaisi jakaa heille tietoa.

Minulta on usein kirjeissä tiedusteltu sabattikoulun johtajan velvollisuuksista. Muudan, joka oli huolissaan siitä, ettei ollut voinut herättää innostusta opettajissa ja jäsenissä, sanoi käyttäneensä paljon aikaa keskustellessaan heidän kanssaan ja selittäessään kaiken, minkä ajatteli olevan tärkeätä heidän ymmärtää, ja kuitenkin näytti innostusta suuresti puuttuvan. He olivat jääneet hengellistä vaikutusta vaille. Tahdon tässä sanoa tuolle vilpittömälle veljelle ja muille, joiden täytyy työskennellä samanlaisissa vaikeuksissa: Tutkikaa, oletteko kenties itse suureksi osaksi syylliset tähän hengellisen innostuksen puutteeseen. Monet koettavat tehdä liian paljon ja [6] jättävät rohkaisematta opettajiaan ja oppilaitaan tekemään voitavansa. He tarvitsevat suuresti välittömyyttä ja hengellistä vakavuutta. He pitävät pitkiä ja kuivia puheita sabattikouluissa ja opettajien kokouksissa ja siten väsyttävät sekä opettajat että oppilaat. Sellaiset huomautukset eivät ollenkaan vastaa tarkoitustaan. He eivät sovelluta opetusta koulun tosi tarpeitten mukaan, eivätkä he voita toisten sydämiä, koska heidän oma sydämensä ei ole hengellisen myötätunnon läpitunkema. He eivät huomaa, että he pitkäveteisillä, väsyttävillä huomautuksillaan tappavat harrastuksen ja rakkauden sapattikouluun.

Kun työntekijöiden sydämet ovat sopusoinnussa Kristuksen kanssa, ja kun Hän elävän uskon kautta asuu heissä, niin silloin he eivät puhu puoleksikaan niin pitkästi eivätkä näyttele puoliakaan niistä viisauksista, joita jotkut nyt esittävät; mutta mitä he sanovat

rakkaudessaan ja välittömyydessään, se vaikuttaa sydämeen, ja he pääsevät läheiseen kosketukseen opettajien, oppilaiden ja seurakunnan jäsenten kanssa.

Oikea opettaja tahtoo saada kuulijat seuraamaan mukana. Hänen sanansa ovat harvat, mutta vakavat, ja kun ne lähtevät sydäimestä, todistavat ne myötätunnosta ja sydämen rakkaudesta kallista sielua kohtaan. Hänen koulukasvatuksensa voi ehkä olla hyvin rajoitettu, hänen luonnonlahjansa ja kykynsä ehkä vähäiset, mutta rakkaus työhön ja alttius työskentelemään nöyryydessä tekevät hänet kykeneväksi herättämään opettajissa ja oppilaissa suuren ja pysyvän harrastuksen. Nuorten sydämet kiintyvät häneen. Hänen työnsä ei ole pelkkää muodollisuutta. Hänellä näyttää olevan kykyä lumota opettajissa ja oppilaissa esiin kallisarvoisia hengellisiä ja henkisiä totuuksia, ja niin opettaen muita oppii hän itsekin. Oppilaat eivät joudu sen syvän oppineisuuden hurmaamiksi, jota hän tuo päivänvaloon, ja yksinkertaisin, suorin sanoin he kertovat, minkä vaikutuksen opetus on heihin tehnyt. Seurausena on syvä ja elävä harrastus koulun hyväksi. Kristuksen evankeliumin yksinkertaisuuden avulla hän on voittanut heidät siellä, missä he olivat. Heidän sydämensä pehmenee, ja nyt voi hän muodostaa heidät Mestarinsa kuvan mukaan.

Terävästä ymmärryksestä voi olla apua; mutta opettajan voima on hänen sydämensä yhteydessä Hänen kanssaan, joka on maailman valo ja elämä. Hän rakastaa ihmisiä ja koettaa aina heitä nostaa. Hän ei alituisesti tahdo nuhdella toisia, vaan hänen sydämensä on täynnä sääliä. Hän ei tahdo olla suuri omissa silmissänsä, eikä hän koskaan koeta kohottaa eikä lujittaa omaa arvokkuuttaan; vaan Jeesuksen nöyryys heijastuu hänen elämästään. Hän tahtoo nähdä totuuden Jeesuksen sanoissa: »Ilman minua ette voi tehdä mitään». Sellaisia opettajia tarvitaan kipeästi. Jumala tahtoo olla yhteistyössä heidän kanssaan. »Oppikaa minusta», sanoo Kristus, »sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltä.» Monet, jotka toimivat sabattikoulussa, tarvitsevat jumalallista valistusta. Heiltä puuttuu hengellistä tietoa, mikä saattaisi heidät ymmärtämään niiden tarpeita, Joiden hyväksi he työskentelevät.

Viittauksia muutamiin virheisiin.

Oikeassa johdossa on sabattikoulu yksi Jumalan suurista välikappaleista, joiden avulla Hän johtaa sieluja totuuden tuntoon. Ei ole sopivaa, että opettajat puhuvat koko ajan, vaan heidän tulee johtaa oppilaat kertomaan mitä tietävät. Sitten tulee opettajan muutamien lyhyin, yksinkertaisin huomautuksin tai joillakin esimerkeillä alleviivata se, mitä he ovat oppineet. Missään tapauksessa ei opettaja saa koneellisesti vain käydä läksyä läpi ja sitten istuutua ja asettaa lapset istumaan ja katsella sitten ympärilleen tai ruveta kuiskailemaan ja leikkimään, niinkuin olemme nähneet heidän tekevän. Sellaisesta opetuksesta ei ole mitään hyötyä, vaan usein päinvastoin vahinkoa. Jos opettaja on valmistautunut, niinkuin hänen tulee olla, niin jok'ainoa hetki voidaan käyttää hyödyksi. Lasten toimeliaalle mielelle on aina hankittava askartelua. Heitä on johdettava lausumaan ajatuksiaan ja sitten oikaistava tai autettava niitä, senmukaan kuin tarve vaatii. Mutta koskaan ei opettaja saa asettua istumaan sanoen: »Nyt minä olen valmis.» Opetuksessa ei päästä koskaan valmiiksi.

Te sabattikoulujen johtajat, älkää koskaan väsykö, älkääkös koskaan ilmaisko tyytymättömyyttänne opettajiin tai oppilaisiin. Jos te haluatte vaikuttaa koulun hyväksi, niin laskekaa ruoska syrjään ja käyttäkää taivaan innoittavaa vaikutusta, joka on kyllä pystyvä kaikkiin. Koululle suunnitelmia ja sääntöjä laadittaessa antakaa niiden muodostua, mikäli suinkin mahdollista, koulun mielipiteen mukaan. Muutamissa kouluissa vallitsee jyrkkä, arvosteleva henki. Muodoista ja säännöistä pidetään suurta ääntä, samalla kuin jätetään kokonaan ottamatta vaarin tärkeämmistä asioista, Jumalan armahtavaisuudesta ja rakkaudesta. Olkaa kaikki iloisia! Jos jonkun mieli on synkkien pilvien peittämä, niin toimittakoon sellainen itsensä auringonpaisteeseen, ennenkuin astuu sabattikouluun. Äidillä, joka aina puhuu vaikeuksistaan ja nuhtelee lapsiaan puutteellisesta ymmärtämyksestä, ei voi olla oikeata vaikutusvaltaa heihin. Samoin on teidänkin laitanne, te sabattikoulun opettajat ja johtajat. Jos te tässä suhteessa näette joitakin puutteita, niin älkää heikentäkö vaikutus-valtaanne puhumalla niistä, vaan sävyisällä tavalla käyttäkää vaikutusvaltaanne, ja pahan täytyy väistyä. Ajatelkaa ja miettikää ja tehkää suunnitelmia, miten voisitte saada aikaan hyvin järjestetyn ja hyvin johdetun sabattikoulun . . .

[9]

[10] Meidän tulee tuntea sielujen taakan painavan harteitamme, ja joka päivä tulee meidän rukoilla voimaa ja viisautta sabattia varten. Opettajat, kokoontukaa luokkinenne yhteen! Rukoilkaa heidän kanssaan ja opettakaa heitä rukoilemaan! Antakaa Jumalan Hengen vaikuttaa sydämiin, ja rukoukset olkoot lyhyitä ja välittömiä, mutta vakavia. Olkoot sananne harvat ja hyvin valitut ja antakaa oppilaiden sanoistanne ja esimerkistänne oppia, että Jumalan totuuden täytyy saada juurtua heidän sydämiinsä, muuten he eivät voi pysyä kiusausten koetuksissa lujina. Me toivomme näkevämme luokittain nuoria ihmisiä kääntyvän Jumalan puoleen ja kehittyvän hyödyllisiksi seurakunnan jäseniksi. —»*Sabbath School Worker*», lokak. 1885.

* * * * *

Luku 3—Sabattikoulun vaikutus.

Sabattikoulun tulee olla yksi parhaimmista välineistä ja mitä tehokkain tekijä sielujen johdattamiseksi Kristuksen luo. Sabattikoulun toimihenkilöiden täytyy olla erikoisesti varustetut Kristuksen Hengellä. He eivät voi olla Kristuksen työtovereita, ellei Hän uskon kautta asu heidän sydämissään . . . Lapset tarvitsevat ilmeisempää uskonnollista vaikutusta. Johtavien työntekijöiden ja opettajien tulee pyrkiä täydelliseen sopusointuun keskenään. Vanhempien, lasten ja opettajien tulee olla yhteistyössä. Jokainen työntekijä koettakoon saada viisautta ja tahdikkuutta voidakseen suorittaa ne hyvin toteutettavissa olevat hankkeet, joita Jumala vaatii. Meidän täytyy kehittää tahdikkuutta ja terävänäköisyyttä ja olla nopeita huomamaan tilaisuuksia tehdäksemme hyvää ja nopeita ottamaan noista tilaisuuksista vaarin ja käyttämään niitä parhaimmalla tavalla. Eri luokkien opettajien tulee antaa joka lapselle paikka sydämessään ja erikoisesti huolehtia heistä. [11]

Opettajan on mahdotonta suoriutua tästä työstä aikaa ja iankaikkisuutta varten, ellei hän ole elävässä yhteydessä Jumalan kanssa. Jee sus on sanonut: »Tutkikaa Raamatuita, sillä te uskotte, että teillä niissä on iankaikkinen elämä, ja nämä ovat ne, jotka todistavat minusta.» (Eng. Raam. kään.) Pintapuolista totuuden tutkimista ei saa hyväksyä eikä siihen tyytyä. Tehkää jokainen totuuskohta selväksi ja lapsen mielelle ymmärrettäväksi. Älkää antako heidän sultetta vakseen liian paljon yhdellä kertaa. Jumalan sanan tulee olla kynttilänä heidän polullaan ja valona heidän tiellään. Esittäkää heille, että heidän etuoikeutenaan on vaeltaa valossa. Rauhan, puhtauden ja pyhyiden tie on raivattu, että Herran lunastamat sillä vaeltaisivat. Kristus on kulkenut edeltäjänä tällä tiellä; Hän on tosi paimen, ja seuraamalla Häntä välttävät he syrjä- polut ja vaaralliset salakuopat. [12]

Jumalan sanan täytyy saada opettaa heille, että kaikkien, jotka pääsevät taivaaseen, täytyy omata täydellinen luonne; sillä siten he saavat kohdata Herransa rauhassa. Monen lapsen ja nuoren ihmisen luonne on kuvastuneena heidän kasvoissaan. He kuljettavat

omaa elämäkertansa mukanaan kasvonpiirteissään. Tosi Jumalan työmiehen tulee painaa lasten sydämeen kaunis, puhdas, kristillinen luonne, joka saa kasvoissakin muutoksen aikaan. Jos Kristus on pysyväisenä periaatteena sydämessä, voidaan silloin kasvoistakin lukea puhtautta, sivistystä, rauhaa ja rakkautta. Toiset kasvot taas heijastavat huonoa luonnetta: itsekkyyttä, viekkautta, petosta, vääryyttä, vihaa ja kateutta. Kuinka vaikeata onkaan totuuden painaa leimaansa sellaisten ihmisten sydämeen ja kasvonpiirteisiin! . .

Opettajan valinta.

[13] Lapsia ja nuoria ihmisiä ei tule opettaa pintapuolisesti. Totuuden puolustajina tulee opettajien tehdä kaikkensa kohottaakseen lipun korkealle. Te ette voi tehdä mitään pahempaa sabattikoululenne kuin että asetatte opettajiksi nuoria miehiä ja nuoria naisia, joiden kristillisessä kokemuksessa on suuria puutteita . . . Älkää laskeko lippua sabattikouluissanne. Lapset tarvitsevat opettajikseen sellaisia, joiden esimerkki ja vaikutus on siunaukseksi eikä kiroukseksi. Heitä täytyy aina opastaa saamaan selvä käsitys hyveestä, puhtaudesta ja pyhydestä, jotka ovat ominaisia kristityn elämälle. Heidän käsityksiään tästä asiasta ei saa hämmentää; kenenkään ei pidä epäviisaasti tai tietämättömästi menetellä näissä asioissa. Älä suullisesti, äläkä kirjeellisesti innostuta miehiä eikä naisia, joilta puuttuu siveellistä lujuuutta ja joiden menneisyys todistaa omantunnon ja rehellisyyden puutteesta. He voivat ehkä olla teräväjärkisiä, pirteitä ja lahjakkaita; mutta jos heidän sydämensä ei ole täytetty Jumalan Hengellä ja jos he eivät ole oikeamielisiä, niin heidän vaikutuksensa on repivää eikä rakentavaa, se on vaikuttava vahingoksi missä he ovatkin ja mitä he tehnevätkin.

[14] Me tarvitsemme kipeästi miehiä ja naisia, jotka ymmärtävät mitä synti on, ja vihaavat vääryyttä, joilla on hengen silmä nähdäkseen mitä Jumalan asia vaatii, ja toimiaksensa uutteralla ja epäitsekäällä innolla alati kätkien minänsä Jeesukseen. Me tarvitsemme nuoria miehiä, joihin Jumala on mielistynyt, jotka omaavat käytännöllistä jumalanpelkoa ja joiden omatunto on nopea huomaamaan ja käsittämään vaaran; miehiä ja naisia, jotka eivät tahdo koroittaa itseänsä eivätkä koettaa verhota sielunsa turmelusta hurskauden vai-palla; sellaisia, jotka tuntevat heikkoutensa ja luonteensa puutteet

ja jotka avuttomine sielui- neen nojautuvat Jeesukseen Kristukseen. Sellaiset, jotka ovat tyytyväisiä omaan itseensä ja ajattelevat menettelytapaansa kohonneena kaiken arvostelun yläpuolelle, sellaiset suorittavat hyvin puutteellista työtä. Apostoli sanoi: »Kun olen heikko, silloin olen väkevä.» Tuntiessaan heikkoutensa piti hän uskossa lujasti kiinni Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen armostaan.

Jokaisen, joka tavalla tai toisella on kiinni-tetty Jumalan työhön, kannattaa toimia vaati-mattomasti ja varovasti, jos ei mieli joutua sie- lunvihollisen pauloihin. Jos ette henkilökohtaisesti ole saaneet valoa Jumalalta, niin tulette varmasti tekemään suuria erehdyksiä. Tulette nimittämään hyvää pahaksi ja pahaa hyväksi. Minulle on näytetty, että teidän tulee panna vähemmän painoa muotoon ja enemmän painoa siihen, että tulette todistajaksi perusteellisesta, sy- dämässä tapahtuvasta työstä sabattikoulussa. Jokaisen opettajan koulussa tulee tuntea ole- vansa Jumalan lähetystyöntekijä. Hänen tulee käyttää tilaisuuksia ja lahjojaan hyväkseen perehtyäkseen Jumalan sanaan voidakseen sitten jakaa tätä tietoaan oppilailleen. Opettajat voi- vat [15] käydä kykenemättömiksi tehtävänsä, jolleivät he itsekkin opiskele. He tarvitsevat uusia, raikkaita ajatuksia, uusia täydellisiä suunnitel- mia, elämää, tahdikkuutta ja henkeä työssään. Heidän täytyy kyetä opettamaan.

Opettaja ei saa rajoittua vain toistamaan läksyn painettuja sanoja, mutta hänen tulee kuitenkin tuntea siitä sekä sanat että ajatukset. Ennenkuin opettaja astuu luokkansa eteen, tulee hänellä aina olla selvillä, mitä hän aikoo tehdä sinä päivänä ja siinä tilaisuudessa. Luokan opettamista ei ole suinkaan se, että opettaja itse lukee läksyn luokalle; tarvitaan yksinkertaisia ja vakavia, välittömiä sanoja ja selvästi ja ymmärrettävästi esitettyjä ajatuksia. Pitäkää huolta siitä, että oppilaanne ymmärtävät teitä. Jos he eivät käsitä ajatuksianne, on työnne ollut turhaa. Älkää kuoriko pintoja; tunkeutukaa syviin vesiin. Raamattu on meidän ohjeemme ja ojennusnuoram- me elämässä. Terve oppi on saatettava elävään yhteyteen oppilaittenne mielen ja sydämen kanssa, silloin se kantaa hedelmää, sillä terve elämä on jäävä näkyväiseksi hedelmäksi teidän työstänne....

Totuuden vaikutus.

[16] Jokainen sabattikouluvirkailija, joka Kristuksen uudestisyntyvästä armosta on siirtynyt kuolemasta elämään, saattaa ilmi sen Jumalan Hengen syvän vaikutuksen, jota hän on saanut kokea omassa sydämessään. Ne, jotka koettavat opastaa muita ja lähtevät johdattamaan sieluja pyhyiden poluille, samalla kuin heidän oma elämänsä osoittaa taipumusta huvitukseen, ylpeyteen ja loistoon, ovat uskotomia palvelijoita.. Heidän elämänsä ei ole heidän tunnustuksensa mukainen; heidän vaikutuksensa ei ole Jumalalle otollinen. Heissä täytyy tapahtua täydellinen kääntäminen. Heidän sydämensä on niin täynnä kaikkea arvotonta, ettei siellä ole enää ollenkaan tilaa millekään jalostaville ja kohottaville totuuksille. Sielun temppeleitä kaipaa puhdistusta; sillä saatana asuu sydämessä Kristuksen asemesta.

On välttämätöntä, että noudatetaan varovaisuutta valittaessa miehiä ja naisia luottamustoimiin. Teidän tulee jonkun verran tuntee heidän menneisyyttään ja heidän kehittämäänsä luonnetta. Mieluummin voitte suurentaa jumalaapel- kääväisen työntekijän johdossa olevan luokan kaksinkertaiseksi kuin asettaa monta opettajaa, joiden vaikutus ei ole sopusoinnussa sen pyhän totuuden kanssa, jota me tunnustamme; sillä heidän toimintansa vaikuttaa siveellisesti turmelevasti. Jokaista oikeata, vilpittömää työntekijää kehoitettakoon pysymään jatkuvaisesti toimessansa ja pitämään vaarin totuudesta, jotta jokainen saisi palkan tekojensa mukaan. Työs- kennelkää yksinomaan Jumalan kunnia silmiinne edessä. Älkää kieltäytykö kantamasta edesvastuuta, sentähden että tunnette heikkoutenne ja kykenemättömyytenne. Jumala voi antaa teille voimia ja viisautta, jos olette hänelle antautuneita ja vaellatte nöyryydessä. Älköön kukaan kieltäytykö toimimasta haluttomuuden tähden, älköön kukaan myöskään kiirehtikö ja tyrkyttäkö palvelustaan kun ei sitä haluta.

Velvollisuus toimia toisten hyväksi.

Jokainen todellinen työntekijä olkoon Jumalalle kiitollinen siitä, että hänellä on tilaisuus työskennellä Mestarin hyväksi. Etsikää tilaisuuksia tehdäksenne hyvää ja käyttäkää Jumalan teille antamia talenteja päivittäin etsien armoa toimiaksenne menestyksellisesti ja tehdäksenne hyvää. Menetettyjen tilaisuuksien muistelemisen teh-

däksenne hyvää menneinä päivinä on omiansa nöyryyttämään teidät tomuun ja johtamaan teitä pitämään tarkasti vaaria, ettette jätä tilaisuuksia käyttämättä ollaksenne toisille siunaukseksi. Kuinka usein aika tulikaan työ mukanaan, mutta työntekijä ei ollut vartiossaan! Olisi voitu lausua sanoja, jotka olisivat auttaneet ja vahvistaneet heikkoja, kiusauksissa taistelevia; mutta ne eivät tulleet koskaan lausutuiksi. Hyvin suunniteltuja henkilökohtaisia ponnistuksia olisi voitu tehdä ja siten pelastaa sielu kuolemasta ja peittää paljon syntejä; mutta ei ollut ketään, joka olisi suorittanut sellaisen työn. Jotka näin ovat laiminlyöneet, he joutuvat Herran suurena päivänä vastaamaan siitä, mitä ovat jättäneet tekemättä. Kaikkia muuta kalliimpi on Kristuksen veri, joka puhdistaa kaikesta synnistä. Kun me ymmärrämme Kristuksen pelastavan armon merkityksen, tulee sen johtaa meidät ottamaan Vaarin kaikista tilaisuuksista tehdäksemme hyvää. Nämä hetket ovat äärettömän kallisarvoisia, mikäli niitä käytetään Jumalan kunniaksi. Jotka tavoittelevat maallista rikkautta, he ottavat aina ja tarkasti tilaisuuksista vaarin saavuttaakseen haluamansa päämäärän, eikä Kristuksen työn-tekijöiden tulisi olla vähemmän uuraita, kun on kysymyksessä sielujen voittaminen Hänelle. He voivat olla Kristuksen työtovereita ja apulaisia, jos he seuraten Hänen esimerkkiään tekevät hyvää kaikille, jotka joutuvat heidän vaikutusalueelleen. Kristuksen tähden olkoot sabattikoulujenne opettajat ja virkailijat miehiä ja naisia, jotka pelkäävät ja rakastavat Jumalaa, miehiä ja naisia, jotka käsittävät aseman edesvastuullisuuden niinkuin ne, jotka pitävät huolta sieluista ja tekevät kerran Jumalalle tilin siitä vaikutuksesta, jonka ovat tehneet niihin, jotka olivat heille uskotut ... —S. S. W., *huhlik.* 1886.

[18]

* * * * *

Luku 4—Sabattikoulutyön mahdollisuudet.

[19] Meidän sabattikoulumme eivät ole vähempää kuin raamattuyhdistyksiä, ja pyhässä tehtävässään, Jumalan sanan totuuksien opettamisessa, voivat ne saada aikaan paljon enemmän kuin ovat tähän asti saaneet. Kun sabattikoulua johdetaan oikealla tavalla, on siinä varsin ihmeellinen voima, ja on se omiaan suorittamaan suuren työn; mutta nyt se ei ole sitä, mitä se voisi ja mitä sen tulisi olla. Sabattikoulun harjoittaman toiminnan tulee kasvattaa ja lisätä seurakuntaa. Mutta missään tapauksessa ei tule sallia sen poiketa pois seurakunnan harrastuksista. Sabattikoulussa meillä on äärettömän kallisarvoinen lähetyskenttä, ja jos nyt on huomattavissa hyviä merkkejä, niin ne ovat vain viittaamassa siihen, mitä voidaan tehdä.

Tuo suuri tarkoitus, että raamattuntutkiste- lujen välityksellä Raamattu tulee kodeissa pidetyksi aina esillä, lisää yhä sabattikoulutyön merkitystä ja tekee ilmeiseksi sen, että opettajien tulee olla jumalalleantautuneita miehiä ja naisia, jotka ymmärtävät kirjoituksia ja osaavat oikein opettaa totuuden sanaa. Ajatus pitää raamattun- tutkisteluja on taivaan synnyttämä ajatus ja avaa tilaisuuksia satojen nuorten miesten ja naisten lähettämiseksi lähetyskentille suorittamaan tärkeitä työtä, joka muutoin ei tulisi suoritetuksi.

[20] Raamattu on vapautunut kahleista. Se voidaan saattaa nyt joka miehen ovelle, ja sen totuuksia voidaan esittää jok'ainoan ihmisen omalletunnolle. On paljon sellaisia, jotka itse jalojen berealaisten tavoin joka päivä tahtovat tutkia kirjoituksia, onko totuus niin, kuin se heille esi-tetään. Kristus on sanonut: »Tutkikaa Raamattuita, sillä te luulette, että teillä niissä on iankaikkinen elämä, ja nämä ovat ne, jotka todistavat minusta.» Jeesus, maailman Vapahtaja, ei kehoita ihmisiä vain lukemaan, vaan myös »tutkimaan Raamattuita». Meille on annettu suuri ja tärkeä työ; ja sen suorittaminen hyödyttää meitä suuressa määrässä; sillä kuuliaisuus Kristuksen käskyille ei jää palkatta. Tämän kuuliaisuuden- teon, joka seuraa Jumalan sanassaan ilmaisevaa valoa, on Kristus kruunaava erikoisilla suosionosoituksilla

...

Minkälaista opetusta on annettava.

Meidän yhdyskuntamme ulkopuolella on monta tosi kristittyä, joiden kanssa me joudumme kosketuksiin ja jotka elävät sen parhaan valon mukaan, mikä heillä on, ja Jumala katselee heitä suuremmalla mielihyvällä kuin niitä, joilla on suurempi valo, mutta eivät käytä sitä, niin että se näkyisi sen mukaisissa teoissa. Opetuslapset [21] ta-pasivat kerran erään miehen, joka toimi Kristuksen nimessä, ja puhuessaan tästä Jeesukselle sanoi Johannes: »Me kielsimme häntä, koska hän ei seuraa meitä.» Mutta Jeesus nuhteli tällaista Johanneksen mielenlaatua ja sanoi: »Joka ei ole meitä vastaan, se on meidän puolellamme.» Hän, joka on tie, totuus ja elämä, tahtoo tulla selvästi ilmoitetuksi niiden sanoissa, hengessä ja käytöksessä, jotka uskovat Jeesukseen ja oppivat Hänestä. Vanhempien ja opettajien tulee osoittaa mitä hellintä harrastusta ja sääliä niitä kohtaan, jotka eivät usko totuuteen. Heidän ei tule milloinkaan, ei sanoin eikä teoin, haavoittaa sielua, jonka Kristus on ostanut omalla verellään. Jos aikuiset ovat kylmiä ja mielenlaadultaan tylyjä ja epämiellyttäviä, niin lapset ovat samanlaisia, eikä heidän luonteensa tule muovailluksi juma-lal-lisen esikuvan mukaan. Meidän täytyy kärsivällisesti opettaa lapsia ja nuorisoa ymmärtämään, että Jumala vaatii heitä olemaan lähetystyöntekijöitä ja etteivät he saa olla itserakkaita, ahdassydämissä eivätkä suvaitsemattomia, vaan jalomielisiä käsityksissään ja tun-teissaan muita kohtaan. Jos kaikki toimivat rakkaudessa ja osoittavat kristillistä kohteliaisuutta, tulevat he voittamaan sieluja ja tuovat kallisarvoisia lyh-teitä Herralle.

On varmaa: s. p. adventistien keskuudessa, sekä seurakunnan että sabattikoulun toiminnassa, on liian vähän rakkauden henkeä. Sekä työntekijät, että oppilaat asettavat päämaalinsa liian matalalle. [22] Kaikki tarvitsevat enemmän mielen ylevyyttä; he tarvitsevat yle-vämpiä ja pyhempää pyrkimystä, tarvitsevat puhtaampaa ilmapiiriä siitä hengittääkseen. Sabattikouluistamme ja korkeakouluistamme me odotamme nuoria miehiä ja naisia lähetystyöntekijöiksi Jumalan työhön. He tarvitsevat mitä parhaimman opetuksen ja kristillisen kasvatuksen. Tietojensa lisäksi he tarvitsevat sitä voimaa, joka tulee Jumalalta ja joka varustaa heidät koetteleviin ja edesvasto-u-lisiin aseisiin. Henkisen ja hengellisen kasvun tulee olla yhtä selväpiir-teisesti kehittynyt kuin ruumiin-voimatkin. Nuorten tulee käsittää,

kuinka välttämätöntä on olla väkevä ja pätevä sekä henkisesti että hengellisesti. Monet laiminlyövät hankkia itselleen tätä voimaa, ei sentähden että heiltä puuttuu lahjoja, vaan sentähden etteivät he ole pyrinnoissään päättäväisiä eivätkä ahkeria. Heidän tulee tarkasti käyttää hyväkseen tilaisuutensa ja olla huolellisia tullakseen kykeneviksi kantamaan taakkoja ja jakamaan edesvastuun uupuneiden ja liiaksi kuormitettujen kanssa. Tärkeintä kaikesta lähetystyöstä on opettaa työntekijöitä lähtemään lähetyskentille julistamaan evanliumia kaikille luoduille.

[23] Sabattikoulunopettajan tulee olla esimerkkinä uskossa, rakkautessa, opissa ja käytöksessä. Hänen tulee olla yksinkertainen pukeutumises- saan. Hänen tulee ilmaista kaiken luonnollisen ja todellisen kauneutta vastakohtana väärälle ja teennäiselle. Hänen tulee opettaa oppilaansa rakastamaan Jumalaa antamalla heille piirteen piirteen jälkeen ja käskyn käskyn jälkeen ja vähitellen esittää uusia puolia totuudesta, kunnes se esiintyy niin puoleensavetävänä ja ihanana, kuin se on. Hänen tulee rukoilla ja tehdä työtä, kunnes hän näkee ne, jotka ovat hänelle uskotut, totuuteen kiintyneinä, näkee heidät Jumalan rakkauden valtaamina, mikä on yli kaiken ymmärryksen. —S. S. W., *tammik.* 1889.

* * * * *

Luku 5—Vanhempien ja opettajien edesvastuu.

Sabattikoulumme kaikkialla kiinnostavat minua syvästi, sillä minä uskon, että ne ovat Jumalan välikappaleita opettamassa nuorisollemme Raamatun totuuksia. Sekä vanhempien että opettajien tulee alituisesti pyrkiä innostamaan nuoria niihin asioihin, joilla on ikuisuusmerkitystä. Sabattikoulu on lähetyskenttä, ja tässä merkityksellisessä työssä tulee osoittaa paljon enemmän lähetyshenkeä kuin mitä sitä tähän asti on ollut. Kaikissa ikäluokissa sekä alottavien että edistyneempien keskuudessa tulee opettajien katse olla alati suunnattuna suureen valon lähteeseen saadakseen viisautta, armoa ja voimaa kasvattamaan oppilaittensa sydämiä ja käsitellä ymmärtäväisesti niitä, jotka Kristus on ostanut verellään. Jokaisen opettajan tulee olla Hänen nöyrä seuraajansa, joka on nöyrä ja sävyisä sydämeltä. Kenenkään ei pidä tutkia tai tehdä työtä siinä mielessä, että häntä pidettäisiin muita etevämpänä opettajana tai erinomaisen kykenevänä ihmisenä, vaan voidakseen voittaa sieluja Kristukselle. Joutuu kyllä helposti kiusaukseen kietoa oman minänsä kaikkeen, mitä tekee; mut ta jos niin käy, niin se turmelee työn, sillä se on johtava siihen, että esitetään kuivia ja pitkä-veteisiä huomautuksia, jotka eivät kiinnosta eivätkä hyödytä lapsia. [24]

Samalla kuin on tärkeätä, että opettaja kärsivällisesti näkee vai- vaa, niin työtä ei kokonaan pidä jätettämän sabattikoulun ja seurakunnan työntekijäin harteille, vaan heidän työnsä tulee perustua ja saada tukea siitä työstä, joka suoritetaan kotona. Vanhemmilla on pyhä edesvastuu ja pyhä tehtävä, ja se kehoittaa heitä olemaan tehtävälleen uskollisia ja kantamaan edesvastuunsa Jumalan pelossa valvoen lastensa sieluja niinkuin ne, joiden on tehtävä tili... [25]

Kun Kristus opetti Israelin lapsia pilvenpat- saasta, viittaa se vanhempien velvollisuuteen eikä se ole epäselvä tai vaikea ymmärtää. Tämä opetus on annettu meille kehoitukseksi ja hyödyksi. »Niin pankaa nyt nämä minun sanani teidän sydämeenne ja mieleenne, ja sitokaa ne merkiksi teidän käsiinne, ja olkoot ne muistutukseksi teidän silmäinne välissä...» Kaikissa töissänsä, mitä he käsillään teki-

vät, tuli heidän muistaa Herran käskyt. Ne tuli heidän sitoa käsiinsä, ei kirjaimellisesti puhuen, vaan jättääkseen jokaisesta teostansa elämänsä vaikutuksen. Niiden tuli olla muistutuksena heidän silmänsä välissä. Heidän mielensä tuli viihtyä Jumalan sanan totuudessa, ja heidän tuli antautua sen periaatteiden johtoon. »Opettakaa niitä lapsillenne, niin että sinä puhut niistä huoneessa istuissasi ja tiellä [26] käydessäsi ja levätä pannelsasi ja noustessasi ja kirjoita ne huoneesi pihtipieliin ja portteihisi; että sinä ja sinun lapsesi kauan eläisitte siinä maassa, jonka Herra teidän isillenne vannoni antaaksensa heille, niin kauan kuin päivät taivaasta ovat maan päällä»...

Opettakaa sävyisyyttä ja nöyryyttä.

Se viittaus, jonka Jumalan Poika antoi Moosekselle koskien Israelin lasten opetusta, on yhtä välttämätön nyt kuin silloinkin, ja vanhempien tulee meidän aikanamme ottaa yhtä tarkasti siitä vaari, kuin Jumalan kansa teki muinoin. Jos me tahdomme nähdä niitä tuloksia, joihin Jumala on viitannut hedelminä Hänen tiensä seuraamisesta, niin kristinusko on sovitettava kaikkeen, mitä kotielämään kuuluu. Ylpeys, kopeus ja sävyisyyden puute ovat luonteenpiirteitä, jotka nykyään ovat silmiinpistävinä lapsissa, ja ne muodostavat erään aikamme kirouksista. Kun kaikkialla näen näiden epäkristillisten, vas-tenmielisten piirteitten tulevan näkyviin ja kun sen lisäksi näen vanhempien ja opettajien koettavan asettaa lasten ja oppilaiden kelpoisuutta ja edistystä näytteille, tuottaa se tuskaa minun sydämelleni; sillä minä tiedän, että tämä on juuri vastakohta sille menettelytavalle, jota olisi nou-datettava.

Vanhempien ja opettajien, jotka ammentavat tietonsa Raamatusta ja joiden mieltä ja tekoja sen pyhät periaatteet ohjaavat, ei tarvitse [27] kulkea harhaan ja joutua syrjäiteille ja kielletyille puolille. Nöyryys ja sävyisyys ovat erinomaisen kallisarvoisia ominaisuuksia, joita lapsille on opetettava sekä kotona että sabattikoulussa. Heille on opetettava Jumalan lain yleviä vaatimuksia ja heidän edesvastaustaan Jumalalle. Heille annettavan opetuksen tulee olla sellaista, että se voi tehdä heidät kelpoisiksi olemaan hyödyksi tässä elämässä ja saamaan paikan ikuisessa, katoamat-tomassa valtakunnassa ...

Miten on opetettava.

Kuinka suuriarvoista onkaan se opetus, jota lapsille ja nuorille voidaan antaa selittämällä heille kirjoituksia samalla välittömyydellä, millä Kristuskin selitti! Jättäköön opettaja kaikki vaikeat, korkealle lentelevät kuvauksensa kotiin ja käyttäköön vain sellaisia yksinkertaisia sanoja, joita nuoret helposti voivat ymmärtää. Mutta ollakseen kunnan opettaja ei riitä suinkaan vain yksinkertaisesti opettaminen; myötätuntoisuutta ja rakkautta on myöskin tuotava sabattikouluun. Lapset antavat arvoa näille ominaisuuksille, ja ne vaikuttavat heihin. Miehet ja naiset hekin vain ovat aikuisia lapsia. Eikö meihinkin vaikuta miellyttävästi sana ja katse, joista heijastuu todellista myötätuntoa ja rakkautta? Jeesus, tuo jumalallinen opettaja, vakuutti opetuslapsilleen rakkauttaan heihin. Hän ei ottanut ylleen ihmisluontoa muussa tarkoituksessa kuin voidakseen osoittaa ihmisille Jumalan armahtavaisuutta, rakkautta ja hyvyyttä hankkimalla pelastuksen ja onnen niille, jotka Hän oli luonut. Tässä [28] tarkoituksessa Hän kuoli. Samalla kuin Hän julki-lausui sydämelisen myötätuntonsa, riemuitsi Hän siitä varmuudesta, että Hän oli aikeissa tehdä »paljon enemmän», kuin mitä he saattoivat pyytää tai ajatellakaan. Tässä teossaan ihmisten siunaukseksi ilmaisee Hän joka päivä, kuinka suuri hänen hellyytensä ja rakkautensa oli langennutta ihmiskuntaa kohtaan. Hänen sydämensä oli tyhjentymätön myötätunnon lähde, josta kai-hoava sydän taisi ammentaa elävää vettä ... — S. S. W., huhtik. 1889.

* * * * *

Luku 6—Todellisen jumalanpelon tarve sabattikouluissamme.

[29] Meidän sabattikoulumme eivät ole sitä, mitä Herra toivoisi niiden olevan, niin kauan kuin luotetaan liian paljon ulkonaiseen muotoon ja koneellisuuteen ja niin kauan kuin Jumalan eläväksitekevä voima ei ilmene sielujen kääntymykseksi, joiden edestä Kristus kuoli. Tässä täytyy tapahtua muutos, jos tahdomme sabattikoulujemme vastaavan tarkoitustaan. Me tarvitsemme Jumalalle antautuneita opettajia, jotka rakastavat Jumalaa yli kaiken ja lähimmäisiään niin kuin itseään. Herra huolehtii kyllä siitä, että opettajien kelpoisuus voi lisääntyä sabatista sabattiin, niin että heidän opetuksensa voi kantaa hedelmää, kun he tekevät työtä aika ja iankaikkisuus silmänsä edessä. Me tarvitsemme sabattikouluissamme nuoria miehiä ja naisia, joiden jumalanpelko on elävää ja kokemus ei arvotonta eikä pintapuolista ja joiden syvä sisällinen hurskaus on tuloksena siitä, että he päivittäin ovat Kristuksen koulussa, niin että he voivat jakaa muille niitä kallisarvoisia totuuksia, joita Kristus on heille opettanut.

[30] Jotka tyytyvät määrättyihin, kuiviin muodollisuuksiin ja seuraavat määrättyjä lakeja, he eivät saavuta päämaalia eli suorita sabattikoulun opettajalle uskottua työtä; mutta jos ne, jotka ottavat osaa työhön tässä tärkeässä työhaarassa Jumalan työvainiolla, ovat kristittyitä sanan täydellisessä merkityksessä ja suorittavat Jumalan heille viitoittaman työn Herran pelossa ja rakkaudesta sieluihin, joiden puolesta Kristus kuoli, niin he ovat Jumalan työtovereita ja apulaisia. Kun sabattikoulun johtajat ja opettajat antautuvat Jumalalle ehdoitta, niin he eivät vain tee päätöksiä, vaan he myöskin toteuttavat ne elämässä. Niin pian kuin ne, jotka toimivat sabattikoulussa tai jokapäiväisessä koulutyössä, tarttuvat työhönsä, niinkuin heidän tuleekin, täysin tuntien riippuvaisuutensa Jumalasta, saavat he Kristuksen armon lahjana, ikäänkuin lisäksi inhimillisille ponnistuksilensa. On tärkeätä, että jok' - ainoa työntekijä ymmärtää, että sielujen vakaumus ja kääntymys ovat tuloksena inhimillisen ponnistelun ja jumalallisen voiman yhteistyöstä. Sielun täydellisen Jumalalle an-

tautumisen säilyttäminen on yhtä välttämätöntä sabattikou- lujemme opettajille ja johtajille, kuin se on tärkeätä saarnaajille saarnatuolissa, sillä kaikki ne ovat eroituksetta osallisia työssä sielujen johtamiseksi Kristuksen luo. Niinkuin Kristus toimi, niin tulee jokaisen Hänen paikallaan toimia rakkaudessa harhailevien ja katumattomien hyväksi. Tätä Kristus toivoo saavansa nähdä sabattikoulun toiminnassa.

Opettajien esimerkki.

Opettajien tulee antaa oikea esimerkki nuorille mieleen, käytökseen ja pukeutumiseen nähden. Heidän pukunsa tulee olla yksinkertaiset, ja mieleltään tulee heidän olla sävyisiä kuin lapsi, mutta kuitenkin puhtaita ja jaloja, sillä he ovat Jumalan edessä esittämässä Kristuksen luonnetta oppilaittensa puolesta. Hartain mielin ja sydämen hellyydellä tulee heidän katsella niitä, jotka ovat heidän huostaansa uskotut, muistaen mitä Jeesus sanoi: »Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaassa alati näkevät taivaassa olevan Isäni kasvot.» Jumalan enkelit, jotka taivaassa näkevät Isän kasvot, katselevat lapsia ja nuoria, joille te Jumalan elävinä välikappaleina opetatte pelastuksen tietä. Ajatelkaa, te johtajat ja opettajat: taivaan enkelit ovat teitä läsnä, ja te suoritate työtä, jonka laatu on todistava joko teidän uskollisuudestanne tai uskottomuudestanne Kristusta kohtaan. [31]

Jos opettajat tahtoisivat aina muistaa, että Pyhän Hengen täytyy sielulle antaa tuikahdus taivaallisista asioista ja että tämä taivaallinen lähetys johdattaa mieleen jumalallista totuutta heidän työskennellessään Kristuksen Hengessä, ja jos he aina ymmärtäisivät olevansa enkelien piirittäminä ja seisovansa pyhällä maaperällä, niin meidän sabattikouluissamme suoritettaisiin paljon tehokkaampaa työtä. Opettajat eivät olisi niin tyhjiä Hengen voimasta ja armosta, sillä he saisivat tuntea Jumalan läsnäoloa; he huomaisivat olevansa vain inhimillisiä välikappaleita, joiden välityksellä Kristus jakaa taivaallista valoaan. Heidän työssään olisi vain vakavuutta ja voimaa, ja he saisivat kokea, että Henki auttaa heidän heikkouttaan. [32]

Sabattikoulujemme johtajien ja opettajien täytyy olla kääntyneitä ja vapautuneet tavallisesta tunteettomuudestaan. Totuuden kallisarvoisia oppeja ei saa esittää leväperäisellä, elottomalla tavalla; olemalla päivittäisessä yhteydessä Herran kanssa ja Vastaanottamal-

la vanhurskauden auringolta kirkkaita valonsäteitä voivat nimitetyt virkailijat saada elämää-antavaa voimaa avukseen ponnistuksissaan voittaakseen sieluja Kristukselle. Heidän mielensä täytyy aina olla suunnattuna Kristukseen, jotta heidän ajatuksensa ja neuvonsa voisivat olla hengellisiä, jotta he voisivat alistaa opetustapansa Pyhän Hengen johtoon. Pyhä Henki, runsaimmassa määrässä ihmisten osaksi tullessa, voi tehdä heidät kykeneviksi käyttämään lahjansa äärimmilleen Jumalan vaikuttaessa heissä sekä tahtomisen että tekemisen, mielisuosionsa mukaan . . . .

Rukousta ja kärsivällisyyttä vaaditaan.

[33] Luokkasi oppilaat ovat ehkä turmeltuneita ja jäykkiä, taipuvaisia pahaan, he panevat ehkä kärsivällisyytesi kovalle koetukselle; mutta joka tapauksessa on heidän sydämensä maaperä, johon sinä voit kylvää taivaallista siementä, mikä on kantava hyvän sadon. Jollei opettaja ole täytetty Pyhällä Hengellä, masentuu hän eikä osaa hillitä itseään ja voi niin yhdellä kärsimättömällä sanalla tai ankaralla nuhteella tuhota kaiken vaikutuksensa, ja hänen työnsä epäonnistuu.

Sabattikoulun opettajien täytyy vaeltaa Jumalan edessä varovaisesti ja rukoillen! Heidän täytyy toimia niinkuin sellaisten, joiden on tehtävä tili. He ovat saaneet tilaisuuden voittaa sieluja Kristukselle, ja mitä kauemmin nuoret jatkavat katumattoman elämää, sitä päättäväisemmiksi he käyvät vastustaessaan Jumalan Henkeä. Vähitellen vuosien vierieessä käyvät he kaiken todennäköisyyden mukaan yhä vähemmän vastaanottoisiksi kaikelle jumalalliselle, ja kristinuskon vaikutus heihin yhä pienenee. Saatana toimii joka päivä kietoakseen heidät tottelemattomuksiensa tottumuksiin ja katumattomuuteensa, jaon vähemmän todennäköistä, että heistä tulee kristityitä. Ja min-käläisen tiliselvityksen on-kaan leväperäisten opettajien annettava tilin-teon päivänä? Miksi siveellinen arkuus saa niin sitoa opettajan mielen ja tehdä hänet haluttomaksi sopivalla tavalla yrittämään kääntääkseen kalliita sieluja lasten ja nuorten keskuudessa? Miksi ei sallita Pyhän Hengen ympäröidä sielu sellaisella ilmakehällä, joka karkoittaisi siveellisen pimeyden ja toisi muille taivaallista valoa?

[34] Todella kääntynyt sabattikouluvirkailija ei salli maailman tapojen ja tottumusten johtaa itseään, vaan hän tahtoo säilyttää siveellisen itse näisyytensä. Hän tahtoo antaa tunnustuksensa mukaisen esimer-

kin lähtiessään ulos maailmasta ja pysyessään erossa sen hengestä ja tavoista. Hän ei salli vähääkään itseään järkyttävän varmassa päätöksessään olla yhtä Kristuksen kanssa eikä hituistakaan hän tahdo väistyä uskollisuudesta Jumalaa kohtaan, taistelusta ylpeyttä vastaan, osallisuutta vastaan itsekkäihin nautintoihin, sitä vastaan, että rahoja käytetään halujen ja himojen tyydyttämiseksi ja loistoon, vaan hän tahtoo olla esimerkiksi mieleen, käytökseen ja pukeutumiseen nähden.

Sinä, joka toimit sabattikoulussa, tahdotko täyttää Kristuksen vaatimukset vaiko maailman vaatimukset? Oi, tahdotko sanoa: »Minä tahdon ottaa ristin ja seurata Jeesusta»? Etkö tahdo kehoittaesasi ja nuhdellessasi osoittaa samaa nöyryyttä ja vakavuutta, kuin Hän osoitti, ja olla esimerkkinä totuuden ylevien periaatteiden seuraamisessa, niin että elämässä ja luonteessa osoitat, mitä Kristuksen uskonto on sinulle tehnyt? Emmekö kaikki tahdo ottaa vaarin apostolin kehoituksesta: »Pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus, ja älkää holhotko ruumistanne haureuteen» (»haluihin» tansk. kään.)

Nuoret kaipaavat, että heille elämässä osoitetaan mitä tosi kristinuskko on. Sellainen kristinuskko on osoittautuva elämää antavaksi, kaiken läpi tunkeutuvaksi voimaksi. Sydämen antautumisesta Jumalalle on kehkeytyvä iloa, raikkautta ja alituista kasvua, ja jos mieli on vetää nuoria Jeesuksen luo, on heidän annettava nähdä tällaista kristinuskkoa. Tämänlaatuinen kristinuskko on jättävä jumalallisesta kosketuksestaan jäljet ihmissieluun, ja Jumalan elähdyttävä armo on uudistava sellaisen ihmisen sekä henkisesti että ruumiillisesti.

Te, jotka olette sidotut koulutyöhön tai olette opettajina sabattikoulussa, kokeilkaahan vuoden ajan ja te voitte silloin henkilökohtaisesti kokemuksesta sanoa: »Herra on ihmeellisesti auttanut meitä, sillä monta sielua on tullut johdetuksi Mestarin luo ja kallisarvoisina lyhteinä korjatuksi taivaallisiin vilja-aittoihin.» — *S. S. W., jouluk. 1891.*

Sabattikoulussa tulee suorittaa paljo henkilökohtaista työtä. Tällaisen työn välttämättömyyttä ei oteta huomioon eikä sitä tunnusteta, niinkuin tulisi. Sydän täynnä kiitollisuutta Jumalalle siitä rakkautesta, joka on tullut sielujen osaksi, tulee opettajan nöyryydessä ja vakavuudessa vaikuttaa oppilaittensa kääntymykseksi.

Mitä me voimme antaa maailmalle todistukseksi siitä, ettei sabattikoulun toiminta ole vain näennäistä? Sitä arvostellaan hedel-

miensä mukaan. Sille annetaan arvoa oppilaiden luonteen ja työn mukaan. Meidän sabattikouluissamme tulee nuorille kristityille ihmisille uskoa edesvas- tuullisia tehtäviä, jotta he voisivat kehittää kykyjään ja hankkia itselleen Hengen voimaa. Antakaa nuorten ensin antautua Jumalalle, ja antakaa heidän sitten varhaisimmassa elämyksessään oppia auttamaan muita. ... —S. S. W., tam- mik. 1892.

Luku 7—Sabattikoulutoiminnan tarkoitus.

Kun nuori ihminen kääntyy, älkää antako jäädä hänen joutilaaksi; antakaa hänelle jotakin tehtävää Herran viinitarhassa. Osoittakaa hänelle jokin työ, joka vastaa hänen kykyjään, sillä Herra on antanut jokaiselle tehtävänsä. Olkaa aina yhteistyössä Herran kanssa ja pankaa kaikki voimat toimintaan, jolloin ne kyvyt, jotka ovat kiinnitetyt sabattikouluun, voivat kehittyä toimimaan hyödyksi. Maailman asujamet asettuvat niiden kahden vallan lippujen alle, jotka johtavat maan kansoja. Kristus, elämän Ruhtinas, ja saatana, pimeyden ruhtinas, hankkivat miehiä ja naisia ja nuoria ihmisiä palvelukseensa. Kristityn opettajan ja oppilaan tehtävänä on vakavasti ponnistella, jotta Kristuksen rivit alituisesti kasvaisivat, ja kutsua jokaista sielua liittymään Ruhtinas Immanuelin verellä pirskoitetun lipun alle . . .

Nuoret ottakoot vaarin viisaan miehen sanoista: »Turvaa Herraan täydestä sydämestäsi, äläkä nojaa omaan ymmärrykseesi!» Vaeltakoot nuoret hiljaa ja varovaisesti Herran edessä, rukoillen ja aina luottaen Häneen, ja samalla käyttäkööt kaikki kykynsä ja voimansa ottaessaan vaarin kaita tilaisuuksista ja luottaen siihen, mitä Herra voi tehdä niillä kyvyillä, jotka he ovat Hänelle pyhittäneet. Kysykööt joka askeleella: »Onko tämä Herran tie?» Nöyryys on tunnusmerkinä niissä, joilla on todellista viisautta, eivätkä he ole koskaan varmoja itsestään, eivätkä kerskaile eivätkä ole välinpitämättömiä siitä kehitysmäärästä, joka heidän olisi saavutettava.

Elinaikainen palvelus.

Herra kehoittaa nuoria miehiä ja naisia vyöttäytymään elinikäiseen, vakavaan työhön sabattikoulun palveluksessa. Ajoittaisin yrityksin ei saada paljon hyvää aikaan tai kehitystä menestyksellisiksi työntekijöiksi Jumalan työhön. Kun olette kärsivällisiä ja kestäviä hyvässä, niin silloin ainoastaan voi teistä tulla Jumalalle työ-tovereita. Teidän täytyy lukeutua Jumalan palvelijoihin päivästä päivään. Olkaa ahkeria työssänne päivä kerrallaan ja varokaa, ettette lähde

väärille poluille, jottei väärä menettelyne johtaisi horjuvaa pois vanhurskauden polulta.

[38] Herra haluaa sabattikouluun opettajia, jotka tahtovat kokonaan antautua työhön, kartuttaa kykyjensä käyttämällä niitä ja kehittää itseänsä siinä, mitä jo ovat saavuttaneet. Herra haluaa toimeliaita kristityitä seurakuntaansa; sillä toimeliaalla on vähemmän kiusauksia kuin niillä, joilla on vain vähän tehtävää. Ne, jotka todella uskovat Kristukseen, tahtovat olla Jumalan työtovereita. He tahtovat Hänen Henkensä heitä johtavan; heidän rakkautensa on puhdas; he hallitsevat halujaan, ja kallisarvoiset hedelmät heidän elämästään koituvat Jumalan kunniaksi; sillä niistä, jotka todella uskovat Kristukseen, loistaa valo. Ne, jotka ovat elävässä yhteydessä vanhurskauden auringon kanssa, saavat alituisesti uutta valoa Jumalan sanasta. Älköön kuitenkaan tehkö sellaisia päätelmiä, ettei totuutta ole enemmän enää ilmoitettavissa. Utterana, rukoileva totuudenetsijä on vielä löytävä kallisarvoisia valonsäteitä, jotka ovat lähtöisin Jumalan sanasta. Monet kalliit helmet, jotka vielä ovat hajallaan, kootaan yhteen Jumalan viimeisen seurakunnan omaisuudeksi. Mutta valoa ei lahjoiteta vain vahvistamaan seurakuntaa, vaan myöskin loistamaan pimeydessä oleville. Jumalan kansan on julistettava Hänen hyvyttään, joka kutsui heidät pimeydestä ihmeelliseen valoonsa. Kristus on sanonut kansastaan- »Te olette maailman valo», ja valon tehtävänä on loistaa ja valaista pimeyttä. . . — S. S. W., helmik. ja maalisk. 1892.

* * * * *

Luku 8—Opettajissa ja oppilaissa havaittava sydämenmuutos.

Jokaisen sabattikoulun opettajan tulee olla Kristuksen seuraaja; ja jotka eivät ole ratkaisseet kantaansa Kristuksen opetuslapsina eivätkä elämässään ole osoittautuneet kristityiksi, heitä ei tule asettaa sabattikoulun opettajiksi; jonkun on ensin opetettava heille Jumalan rakkauden ja pelon peruseriaatteet. »Ilman minua», sanoo Kristus, »ette voi tehdä mitään». Mitä hyötyä on siis sellaisen opetuksesta, joka ei omasta henkilökohtaisesta kokemuksestaan ollenkaan tunne Kristuksen voimaa? Olisi aivan ristiriitaista kehoittaa sellaista ottamaan luokka sabattikoulussa; mutta vielä pahempaa on sallia luokan olla opettajan johdossa, jonka pukeutuminen ja käytös on Vapahtajan kieltämistä, jota hän uskottelee palvelevansa. [39]

Niillä, jotka opettavat sabattikoulussa, täytyy sydän olla Jumalan totuuden lämmittäjä ja vahvistama, niin etteivät he ole vain sanan kuulijoita, vaan myöskin sen tekijöitä. Heidän täytyy saada ravintonsa Kristukselta, niinkuin oksat saavat ravintonsa viinipuusta. Taivaallisen armon kasteen täytyy langeta heidän ylleen, jotta heidän sydämensä voisi olla kuin kallisarvoinen taimi, jonka nuput avautuvat ja leviävät ja levittävät kukistaan suloista tuoksuaan Jumalan puutarhaan. Opettajien tulee olla ahkeria Jumalan sanan tutkijoita, ja aina täytyy tulla näkyviin, että he päivittäin nauttivat opetusta Kristuksen koulussa ja voivat muille jakaa sitä valoa, jota ovat Häneltä vastaanottaneet, tuolta suurelta Opettajalta, joka on maailman valo. [40]

Opettajien tulee tuntea edesvastuullisuutensa ja ottaa vaari jokaisesta tilaisuudesta edistyäkseen, niin että he voivat suorittaa mahdollisimman parhaan työn tavalla, joka johtaa sielun pelastukseen. Sekä opettajien että oppilaiden tulee herätä ymmärtämään, kuinka tärkeätä on, että he osoittavat ahkeruutta ja kestävyyttä Jumalan sanan lukemisessa. Heidän tulee ahkerasti seurustella Jumalan kanssa, etteivät pikku kiusaukset saisi heissä valtaa ja että he voisivat vastustaa mukavuudenrakkautta ja leväperäisyyttä. Niiden, jotka

tunnustautuvat Kristuksen työntekijöiksi, ei tule antaa itsessään tilaa minkäänlaiselle velttoudelle eikä heikkoudelle.

[41] Totuus on tutkittava kohta kohdalta; sillä Ju-malan totuus on rajaton, ja sekä opettajien että oppilaiden tulee osoittaa sen tutkimisessa mitä elävintä innostusta saadakse tietää, mitä Jumala on sanonut. Joka vuosi on meille kuulunut Jumalan ääni: »Tutkikaa, tutkikaa, tutkikaa!» Tutustukaa jok'ainoan totuuskohtaan, jotta itse voisitte henkilökohtaisesti päästä ymmärtämään, mikä on totuutta ja mikä erhetystä. An-takaa oppilaiden tutkistella itsenäisesti, että he oppisivat tuntemaan Jumalan syvyyksiä. Tehtäköön tämä työ Kristuksen Hengessä. Älkää mitenkään kadehtiko oppilaiden vapautta.

Jumalan pyhän sanan tutkimisessa ori tuiki tärkeätä omata nöyrä mieli ja katuvinen sydän ja etsiä vakavasti Jumalaa. Jotka tulevat sävyisässä hengessä, etsien totuutta, niitä Jumalan enkelit auttavat heidän etsinnässään.

Herra on herättävä miehiä viemään totuuden sanomaa maailmaan ja hänen kansalleen. Jos edesvastuullisessa asemassa olevat eivät kulje eteenpäin, kun Jumalan kaitselmus avaa tien, eivätkä julista sanomaa, joka kuuluu tälle ajalle, niin varoituksen sanat uskotaan muille, jotka uskollisesti suorittavat tehtävänsä, Mutta nuoria kristityitä kutsutaan huutamaan kurkun täydeltä eikä säästämään (Jes. 58: 1)...

Eniten nyt tarvitaan Jumalalle antautuneita nuoria miehiä ja naisia, jotka tuntevat henkilö-kohtaisen edesvastuullisuutensa työn menestymisestä ja jotka tahtovat yhdessä työskennellä jumalallisten välikappalten kanssa levittääkseen valoa maailman siveelliseen pimeyteen.

Monet, jotka tunnustautuvat kristityiksi, uskovat vain puolittain Jumalan sanaan. He eivät tutki sitä vakavuudella, vaan tuhlaavat kallista aikaa lukemalla romaaneja ja seikkailukirjoja. Jumalan sanan järjellä ymmärtäminen ei riitä vaikuttamaan elämäntapoihin, sillä elämän määrää sydämen tila. —S. S. W., huhtik. 1892.

Luku 9—Oppivaisuuden merkitys.

Jumala kehoittaa niitä, jotka sabattikoulutyössä ovat edesvas- [42]
tuullisissa asemissa, luopumaan kaikesta itsekkäisyydestä, kaikesta
itsensäluottamisesta ja omista ajatuksistaan. Jos teille esitetään sano-
maa, jota ette ymmärrä, niin pitäkää tarkasti huolta siitä, että kuulette
ne perusteet, joita sanansaattaja ehkä antaa teidän vertaillianne
raamatunkohtia toisiin päästäksenne selville siitä, onko tuolle sa-
nomalle tukea Jumalan sanassa vai ei. Jos te uskotte, ettei esitetty
näkökanta perustu Jumalan sanaan, tai jos sitä näkökantaa, jonka te
olette omaksuneet kysymyksessä olevasta aineesta, ei voida kumota,
niin esittäkää omat lujat perusteenne; sillä teidän käsityskantanne ei
ole horjuva joutuessaan erhetystä vastaan. Ei ole oikein, eikä miehe-
käästä, jatkaa ainaista taistelua pimeydessä, jossa te suljette silmänne,
ettette näkisi, ja korvanne, ettette kuulisi, ja paadutatte sydämenne
tietämättömyydessä ja epäuskossa, ettei teidän tarvitsisi nöyryyä, ja
uneksitte vastaanottaneenne valoa koskien määrättyjä totuuskohtia.
Vapahtajan kehoitusten noudattaminen koskien kirjoitusten tut- [43]
kimista ei tapahdu siten, että te pidättäydytte tutkimasta totuutta.
Onko se kätkeytyjen aarteiden kai Vantaa, kun kutsutaan toisen työn
hedelmiä arvottomaksi roskakasaksi eikä ryhdytä mihinkään tutki-
mustoimenpiteisiin, jotta nähtäisiin, kuinka paljon tuossa tuomitussa
ajatusten kokoelmassa voi olla kallisarvoisia totuusaarteita? Tahto-
vatko ne, joiden vielä tarvitsee opiskella melkein kaikkea, jäädä pois
jokaisesta kokouksesta, missä on tilaisuus tutkia niitä sanomia, joita
saapuu kansalle, vain sentähden että he luulotelevat, että ne ha-
vainnot, joita totuuden opettajat esittävät, ehkä eivät ole sopusoinnussa
sen kanssa, mitä ovat pitäneet totuutena? Näin menettelivät juuta-
laiset Kristuksen aikana, koska heillä oli paha, epäuskoinen sydän,
joka luopui elävästä Jumalasta, ja me olemme saaneet varoituksen,
ettemme tekisi niinkuin he tekivät, kun valitsivat pimeyden valon
asemasta. Kukaan niistä, jotka kuvittelevat tuntevansa jo kaiken, ei
ole vielä liian vanha taikka liian viisas oppimaan elävän Jumalan
vä- häpätöisimmältäkin lähettiläältä. — *S. S. W., kesäk. 1892.*

* * * * *

Luku 10—Mitä merkitsee olla Jumalan työtoveri.

Nuorempia miehiä niinkään kehoita käyttäytymään siveästi. Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi; olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta ja puheesi tervettä ja moitteetonta, jotta vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana.» [44]

Missä vakavaa jumalanpelkoa puuttuu, missä päivittäinen seurustelu Jumalan kanssa laiminlyödään, siellä käy sabattikoulun opettajan opetustapa kuivaksi ja väsyttäväksi. Hänen sanoissaan ei ole voimaa, joka vaikuttaisi oppilaiden sydämiin. Jumalan työtoverina oleminen merkitsee paljon enemmän kuin vain sitä, että käydään sabattikoulussa, ollaan läsnä jumalanpalveluksessa ja otetaan osaa opetukseen ja todist uskokoukseen. Olla Jumalan työtoveri merkitsee sitä, että sinä tunnet sydämessäsi voimakkaan pelastuskaipuun syntisten sielujen puolesta, joiden puolesta Kristus on kuollut. Se merkitsee sitä, että sinä aina olet huolissasi tehtävästäsi, että sinä aina mietit, miten saisit opetuksesi kiintoisaksi ja miten keksisit keinoja kaikin sinulle uskotuin luonnollisin kyvyin vetääksesi samaan suuntaan Kristuksen kanssa, jotta sieluja tulisi voitetuksi Häntä palvelemaan ja liitetyksi Häneen Hänen iankaikkisen rakkautensa siteillä. [45]

Jumalan työtoveri ei tunne taipumusta peräytyä pyhistä velvollisuuksistaan, vaan Kristuksen tähden hän on valmis kärsimään vaivaa, puutetta ja häväistystä. Hän tyytyy olemaan hylättynä, niin vaikeata kuin se onkin kestää ja niin nöyryyttävää kuin se onkin ylpeälle sydämelle. Mutta Jumalan työtoveri muistaa, että Jeesus sai kestää pilkkaa ja häväistystä, halveksimista ja kuoleman voidakseen pelastaa kadonneita. Jokainen osa tästä erikoislaatuisesta työstä Herran elovainiolla merkitsee uhrautuvaisuutta ja itsensäkieltämistä. Se merkitsee sitä, että aika, joka tavallisesti käytetään vähäpätöisiin asioihin, on käytettävä Raamatun tutkimiseen voidaksenne suorittaa hedelmällistä työtä siinä tehtävässä, johon teidät on määrätty. Se merkitsee sitä, että teidän täytyy oppia tuntemaan Jumalan Henki.

Se merkitsee sitä, että teidän täytyy rukoilla paljon ja miettiä vakavasti, miten te voisitte panna käytäntöön kaikki luonnonlahjanne ja tehokkaalla tavalla edistää Jumalan työtä.

[46] Jumala on asettanut teidät palvelukseen ja lähettänyt teidät rakentamaan maan päällä hänen valtakuntaansa, ja teidän on suoritettava osanne sielujen pelastamisessa, jotka Kristus on ostanut omalla verellään. Onko siis mitään halpa-arvoista opettaa sabattikoulussa, ilman että sydän on valmistautunut tähän tärkeään tehtävään? Monella, jotka ryhtyvät opettamaan luokkaa, on siihen vain vähän harrastusta, ja innottomalla työllään he vain tuottavat vahinkoa tälle pyhälle asialle.

Välttämätön kokemus.

Opettajat ja työntekijät, jotka tavalla tai toisella otatte osaa sabattikoulutyöhön, jumalanpelko sydämässäni minä sanon teille, että jollette ole elävässä yhteydessä Jumalan kanssa ja jollette usein tule Hänen eteensä vakavassa rukouksessa, te ette voi suorittaa tehtäväänne taivaallisella viisaudella ettekä voittaa sieluja Kristukselle. Jumalan työntekijän täytyy olla puettu nöyryyden pukuun. Herra on pitävä huolen nöyrästä työntekijästä ja siunaava häntä, jolla on oppivainen mieli ja joka arvo-antaen rakastaa totuutta ja vanhurskautta, missä tuollainen työntekijä sitten lieneekin. Jos te olette sellaisia, niin te pidätte huolta oppilaistanne erikoisesti näkemällä vaivaa heidän pelastuksensa tähden. Te lähestyitte heitä rakkaudella ja myötätunnolla, käytte heitä tervehtimässä heidän kodeissaan, johdatte heitä tuntemaan todellista tilaansa keskustelemalla heidän kanssaan heidän kokemuksistaan uskonasioissa, ja uskon käsivarsin te kannatte heidät Isän istuimen eteen.

[47] Sinä et saa mitään hyvää aikaan nuhtelemalla, moittimalla ja ärsyttämällä oppilaitasi, kun he ovat rauhattomia ja sopimattomia. Muista, että sinun tulee olla kärsivällinen Jumalan työtoveri ja että koko taivas mielenkiinnolla seuraa sinun työtäsi; ja joka haara Jumalan työssä merkitsee vaivaa ja hengentaakkaa. »Olkaa miehuulliset, olkaa väkevät!» Kysy Herraltasi, joka nöyryytti itsensä ja kärsi ristinkuoleman, mitä Hän tahtoo sinun tekevän. Tuo kaikki sinulle uskotut ta- lenttisi mukanasasi työhön ja luovuta ne rahakaup- piaille. Kristuksen armon avulla sinä voit suorittaa arvokasta työtä Mesta-

rin hyväksi. Jumalallisten apulähteiden runsaat 'varastot ovat sinun käytettävänäsi, ja rukouksessa ja uskossa sinä voit tarttua Jumalan lupauksiin ja käyttää niitä hyväksesi tarpeen mukaan. Pyhitä itsesi ja kaiken omaisuutesi Hänen palvelukseensa, joka rakasti sinua ja antoi itsensä alttiiksi sinun edestäsi. Jeesus sanoo: »Siinä Isäni kirkastetaan, että tuotatte paljon hedelmää, ja niin te tulette minun opetuslapsikseni.» Tämä koskee sabattikoulutyötä yhtä paljon kuin saarnaajien työtä. Nyt on kultainen tilaisuus kylvää kallista siementä, joka on orastava ja kantava hedelmän iankaikkiseen elämään. Nyt sinä voit olla elämän lemu elämäksi; sillä kun sinä voit jakaa toisille sellaisia totuuksia, jotka sinä itse olet hankkinut syvissä elämyksissä, niin on niissä sellainen elämääntava voima, joka vaikuttaa sydämiin ja vetää heidät Jeesuk-sen luo. Kun Jeesus vetää meitä puoleensa ja Hänen työtoverinsa vaikuttavat yhdessä Hänen kanssansa, niin täytyy sydämen todellakin olla kova, jollei se pehmene jumalallisen rakkauden voiman vaikutuksesta. — *S. S. W., heinäk. 1892.*

* * * * *

Luku 11—Jumalalle antautuneiden opettajien tarve.

[48] Niiden, jotka toimivat sabattikoulutyössä, tulee olla Jumalalle antautuneita. Heidän tulee olla miehiä ja naisia, jotka omaavat lujan uskon ja lämpimän sydämen ja ovat hengeltään palavia ja harrastavat kaikkea, mikä kuuluu Kristuksen asiaan. Heidän tulee pyhitää elämänsä ja harrastuksensa epäitsekkäästi työhön välittämättä siitä, mitä uhrauksia se vaatisi, antautua alttarille ja rukoilla voimakkain huudoin ja kyynelin niille nuorille ihmisille kääntymystä, jotka ovat uskotut heidän hoitoonsa. Tulkkoon kaikki itsekäs kunnianhimo ristiinnaulituksi niissä, jotka työskentelevät sabattikoulussa Herran puolesta, älkööt he tehkö »mitään itsekkäisyydestä eikä turhan kunnian pyynnöstä, vaan nöyryydessä pitäkööt toinen toistansa parempana kuin itseään. Tärkeimpänä pyrkimyksenä sabattikoulun virkailijalla olkoon opettaa nuoret yksinkertaisesti ja Jumalaa peläten suorittamaan velvollisuutensa.

[49] Mitä sabattikoulu niin paljon kaipaa, ei ole koneellisuutta, vaan hengellisten asioiden ymmärtämystä. Kuinka kaipaavatkaan työntekijät Hengen kastetta voidakseen tulla todellisiksi työntekijöiksi Jumalalle! Heidän tulee oppia jännittämään voimansa äärimmilleen oppiakseen paremmin tuntemaan Raamatun totuuksia. Sabattikoulun opettajien tulee joka päivä rukoilla valoa taivaasta voidakseen avata sanan aarteet nuorten mielelle. Miksi te ette nöyryy Herran edessä ja anna Pyhän Hengen tekemän työn tulla näkyviin luontestanne ja työstänne? Niissä, jotka toimivat sabattikoulutyössä, on liian paljon itseensä tyytyväisyyttä, liian paljon koneellisuutta, liian paljon vanhojen tapojen noudattamista, ja kaikki tämä saa aikaan, että sielut tulevat johdetuiksi pois elämän veden lähteeltä . . . —S. S. W., syysk. 1892.

* * * * *

Luku 12—Seuratkaa Kristusta.

Sabattikoulujemme johtajilla ja työntekijöillä on erittäin tärkeä ja avara työmaa viljeltävänä. He tarvitsevat Pyhän Hengen kastetta voidakseen tulla päteviksi käyttämään parhaita menettelytapoja ja seuraamaan parhaita suunnitelmia, niin että he täydellisesti onnistuisivat työssään. Herra on oleva mukana heidän harrastuksissaan; sillä nuoretkin ovat ostetut Jumalan ainosyntyisen Pojan verellä. Herra rakastaa noita nuoria ihmisiä ja antoi Jeesuksen kuolemaan, »jotta jokainen Häneen uskova ei hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän.» [50]

Suuri valistustyö on suoritettava. Opettajien tulee usein rukoilla lasten ja nuorten puolesta ja heidän kanssaan, jotta he voisivat »katsoa Jumalan Karitsaa, joka ottaa pois maailman synnin.» Heidän tulee opettaa nuoret huomaamaan velvollisuutensa Jumalaa kohtaan ja auttaa heitä ymmärtämään, mitä Jeesus heiltä odottaa. Käyttäkää kaikki vaikutusvaltanne, mitä suinkin voitte, innostuttaaksenne heitä pyhään Raamattuun. Vaikuttakaa heidän mieleensä, niin että he itse tahtovat tulla uutteriksi työntekijöiksi, jotka käyttävät talenttinsa muille jakaakseen mitä ovat itse saaneet. [51]

Kristillismieliset naiset voivat menestyksellä vaikuttaa nuorisoon ja lapsiin. Heidän kykynsä ovat Jumalan heille uskomia talenteja, ja ne on pyhitettävä kokonaan Mestarin palvelukseen. Monet ovat nopeita tekemään havaintoja ja tarmokkaita toiminnassaan, mutta heidän täytyy olla sisäisessä yhteydessä Jumalan kanssa. He koettavat löytää uusia menettely- ja opetustapoja, joiden avulla he voisivat kasvattaa luonnetta ja opettaa nuoria käyttämään Jumalan heille antamia talenteja.

Kun te aikojen kuluessa valitsette virkailijoita, niin varokaa tarkasti, etteivät henkilölliset suhteet pääse vaikuttamaa, vaan antakaa edesvas- tuullisia tehtäviä niille, joista te olette vakuutettuja, että he pelkäävät ja rakastavat Jumalaa, ja jotka tahtovat ottaa Jumalan neuvonantajakseen. Ilman rakkautta ja jumalanpelkoa on työ epäonnistuva, olivat asianomaisen työntekijän hengenlahjat miten

erinomaiset tahansa. Jeesus sanoo: »Ilman minua ette voi tehdä mitään.» Virkailijoiden valintaa ei pidä jättää sabattikoulun oppilaiden ratkaistavaksi. Sabattikoululle on eduksi, että virkailijoita usein vaihdellaan; sillä ei ole hyvä, että yksi henkilö vain lyö leimansa kaikkiin muihin. Hänellä voi kyllä olla joitakin oivallisia ominaisuuksia, mutta toisia yhtä tärkeitä häneltä ehkä puuttuu. Toinen, joka valitaan, voi olla pätevä siinä, missä toinen oli heikko. Erilaiset luonteet ja ominaisuudet tuovat uusia ajatuksia ja uusia käsityksiä, ja sillä on merkityksensä. Mutta ennen kaikkea valitkaa sellaisia, jotka sydämensä yksinkertaisuudessa elävät totuuden mukaan, pelkäävät ja rakastavat Jumalaa ja oppivat Hänen koulussaan. He johdattavat oppilaita eteenpäin ja ylöspäin. Ymmärtäväisten opettajien johdolla saavat oppilaat suurempaa harrastusta Jumalan sanaan ja perehtyvät syvem- mästi Raamattuun. Kristus olkoon pääaineena jokaisessa läksyssä. Sillä opetuksella, mitä Kristus antoi opetuslapsilleen, on mitä suurin merkitys. —S. S. W., maalisk. 1893.

* * * * *

Luku 13—Ei mitään menestystä ilman Jumalan henkeä.

Sabattikoulun virkailijat ja opettajat tarvitsevat Pyhän Hengen johdatusta ja neuvoja osatakseen todellakin opettaa ja innoittaa ajatukset ja saadakse oppilaiden mieliin sen, mitä ovat opettaneet. Pyhän Hengen tehtävänä on selvin piirtein muistuttaa Kristuksen sanoista ja teoista, niin että ne, jotka antavat opetusta mailman Vapahtajasta, saisivat voiman kohottaa Kristusta oppilaiden mielissä. Ennen kaikkea tarvitaan sabattikoulussa Pyhän Hengen apua, jotta miehet ja naiset, jotka valitaan edesvastuullisiin johtajan, opettajan ja muihin tehtäviin, olisivat Jumalan miehiä ja naisia. [53]

Ei ole hyvä jättää sabattikoulua aina saman miehen johtoon; sillä hän antaa koululle leiman, oman mielensä ja käsityksensä mukaisen. Sabattikoulun työntekijöiden täytyy kyetä esittämään terveitä ajatuksia ja edistämään sen hengellistä elämää. Koulu voi ehkä tuntea itsensä liitetyksi mieheen, joka on suorittanut pitkän ja uskollisen päivätyön; mutta enemmän on pidettävä silmällä koulun parasta kuin sitä, mitä opettajat tai oppi laat henkilökohtaisesti tahtoisivat esittää. Kun käy ilmeiseksi, että koululle olisi hyötyä työvoimien vaihdoksesta, ja kun saatavissa on työntekijöitä, jotka tietävät mitä merkitsee kantaa taakkaa sydämellään sielujen pelastumisesta, niin älköön silloin mikään olko vaihdoksen esteenä. Ne, jotka ovat kokonaan päässeet kunnianhimoisesta itsensä korottamisen halusta, tahtovat — vaikkapa joutuisivat tällaisissa järjestelyissä luopumaan jostakin asemastaankin — mielellään antaa kaikkea apuaan, kunhan se vain koituu sabattikoulun oppilaiden edistämiseksi ja kohottamiseksi. Ne, jotka ovat iäkkäitä ja saaneet työssä kokemusta, ovat perillä siitä, mikä voisi edistää Jumalan asiaa, ja nuorempien miesten, jotka eivät kokonaan antaudu työhön, tulee ottaa esimerkkiä vanhemmista veljistä, jotka ovat osoittaneet uskollisuutta siinä, mikä on heille uskottu, ja niin hankkia itselleen viisautta ja tahdikkuutta voidakseen saada aikaan sen menestyksen, mikä hyvän työn suorittamiseen tarvitaan. [54]

Sabattikoulutyössä on eräs laaja työala, joka vaatii tekijältään uutteruutta; tässä työssä on näet keskuudessamme olevat nuoret johdettava antautumaan kokonaan Jumalalle, niin että Hän voi käyttää heitä työhönsä. Meidän sabattikoulumme tarvitsee uutteria, uskollisia työntekijöitä, jotka tarkalla silmällä panevat merkille, kenessä Pyhä Henki vaikuttaa, ja toimivat yhdessä Jumalan enkelien kanssa voittaen sieluja Kristukselle. Sabattikoulun toimihenkilöille on [55] uskottu pyhä tehtävä, ja sabattikoulun tulee olla se paikka, missä miehiä ja naisia, nuorisoa ja lapsia voidaan elävässä yhteydessä Jumalan kanssa niin opettaa, että he tulevat voimaksi ja siunaukseksi seurakunnalle. Heidän tulee auttaa seurakuntaa ylöspäin ja eteenpäin, mikäli se on heidän vallassaan kasvaessaan voimasta voimaan.

Muutamia tärkeitä kysyipyksiä.

Mikä on syynä siihen, että meidän seurakunnissamme on paljon sellaisia, jotka eivät ole juurtuneet ja perustuneet totuuteen? Minkätähden seurakunnassa on sellaisia, jotka vaeltavat pimeydessä ja joilla ei ole valoa, joiden todistukset ovat niin elottomia, kylmiä ja täynnä valittelua? Minkätähden on joitakuita, joiden jalat näyttävät olevan valmiit astumaan sivuteille ja kielletyille poluille, ja joilla aina on kerrottavana ikävää kiusauksista ja tappioista? Ovatko seurakunnan jäsenet tunteneet edesvastuullisuutensa? Ovatko seurakunnan vanhin ja diakoonit ottaneet huostaansa heikot ja harhailevat? Ja ovatko he huo-manneet, että nuo horjuvat ovat vaarassa tuottaa sielulle vahinkoa? Oletteko te koettaneet sekä kehoituksen että esimerkin avulla palauttaa eksyneiden jalat jälleen ikuiselle kallioperustalle? Ovatko sabattikoulun opettajat ja toimihenkilöt ymmärtäneet, että heidän tehtävänä on johdattaa nuorten jalat varmalle polulle ja että heidän tulee jättää omat harrastuksensa kokonaan syrjään voidakseen voittaa sieluja Kristukselle? Jokainen työhaara kaipaa ehdotonta uudistusta.

[56] Meidän sabattikoulutoiminnassamme lyödään laimin erinomaisia tilaisuuksia. Erilaisilla lahjoilla varustetut miehet ja naiset perhe-tykööt työhön ja Jumalaa peläten tehkööt parhaansa nuorisomme pelastamiseksi. Älkööt ne, jotka suorittavat työnsä koneellisesti, ottako täydellistä johtoa koulussa ja muodostelko sitä määrättyyn kaavaan, määrättyjen tapojen mukaan ja tukehduuttako kaikkea elämää monil-

la sään-nöillänsä. On välttämätöntä, että on järjestys, mutta paitsi sääntöjämme ja säädöksiämme me tarvitsemme melko enemmän hengellistä tietoa. Me kaipaamme elämää antavaa voimaa, lämmittävää innostusta, oikein tulvehtivaa elä- mäntarmoa, jotta koulumme voisi täytyä todellisen jumalanpelon ja puhtauden raikkaalla tuu- lahduksella, jotta oikea hengellinen edistys olisi mahdollinen, jotta Herran pelko voisi elähdyttää koulun toiminnan, ja jotta ei johtaja eivätkä opettajat voisi tyytyä kuolleeseen määrättyissä kaavoissa py- symiseen, vaan asettaisivat jokaisen välikappaleen liikkeelle saadak- seen koulusta parhaan ja jalostavimman koulun maailmassa. Tämä on se päämäärä ja. se tehtävä, joka jokaisen työntekijän olisi tullut ja tulee koulussa asettaa itselleen.

Sabattikoulujemme johtohenkilöiden tulee olla nopea-ajatuksi- sia miehiä ja naisia, sellaisia, joita Jumalan Henki auttaa lukemaan ihmisten luonteita, jotka osaavat johtaa, jotka ymmärtävät luonteen eri puolia ja jotka osoittavat tahdikkuutta ja viisautta käsitellessään erilaisia luon- teita. On paljon sellaisia, jotka maineensa puolesta [57] voivat täyttää johtajan paikan; mutta mitä tarvitaan, se on miehiä, jot- ka voivat täyttää paikan sanan todellisessa merkityksessä. On paljon sellaisia, jotka tarpeellisella älykkäisyydellä kykenevät läpäisemään muodollisuudet; mutta he eivät kykene herättämään rohkeutta eikä toivoa, innoittamaan ajatusta, kiihoittamaan voimia eivätkä anta- maan sellaista elämää, että kou- lusta kehkeytyisi elävä, lisääntyvä voima hy- vään.

Opettajilla on myöskin edessään avara työ- kenttä, ja heidän tulee pyrkiä ymmärtämään, miten he voisivat vaikuttaa sillä tavalla, että se johtaisi ja kehittäisi lasten mieliä ja sydämiä. Voidakseen menes- tyksellä toimia nuorison ja lasten hyväksi täytyy heillä olla viisautta ylhäältä. Monet opettajat ovat lyhytnäköisiä ja noudattavat nuoriin nähden menettelytapaa, joka ei anna hyviä tuloksia, ja menestyksen asemesta he takenevat. Mitä sekä työntekijät että oppilaat tarvitsevat, on Pyhän Hengen osallisuutta, niin etteivät parannukset jäisi vain satunnaisiksi, vaan näkyisi tasaista kasvua armossa, yhtämittaista hengellisen elämän ja hengellisen voiman lisääntymistä. —S. S. W., *maalisk. 1896.*

Luku 14—Rakkaus on puoleensavetävä voima.

- [58] Meidän sielujenvoittamistyöhömmä on avian liian vähän pounoutunut myötätuntoa. Jumala ei vaadi meitä käyttämään hartaan pyytämisen, maanittelun, houkuttelun voimaa pyrkiessämme sovittamaan sieluja hänen kanssaan. Jos me esitämme totuuden sellaisena, kuin se on Jeesuksessa, niin ei kristinuskoa pidetä vaivana, vaan ilona. Saattakoot opettajat auringonpaistetta, kiitollisuutta ja kristillisen hellyyden ja myötätunnon täyteyttä tekoihinsa ja hapattakoot oppilaiden sydämet epäitsekkään rakkauden hengellä; sillä tämä henki vallitsee taivaassa. Eivätkö sabattikoulun työntekijät tahdo panna pois kaiken ylpeyden ja itserakkauden ja tulla sydämeltä sanan vilpittömiksi tekijöiksi? »Pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus, ja älkää holhotko ruumistanne haureuteen (haluihin)!» Oikea usko turvautuu Kristukseen ehdottomasti antautuen Hänelle ja valmiina seuraamaan Häntä, minne Hän meneekin. Kun tämä tapahtuu seurauksena hyvin toimitetusta työstä, tulee moni sielu johdetuksi
- [59] kallisarvoisena lyhteenä Mestarin luo. Vanhempien ja opettajien tulee koettaa vai-kuttaa lasten mieleen jo varhaisimmista vuosista lähtien ja osoittaa, kuinka tärkeätä on tulla pelastetuksi. Heidän tulee opettaa lapsille, että Jumala on heidän taivaallinen Isänsä, että Hän on ilmaissut rakkautensa antamalla ainosyntyisen Poikansa, ja että maailman Vapahtaja ilmaisi rakkautensa heihin, kun Hän tuli maailmaan ja kuoli, että me saisimme elää. Jos nämä totuudet esitetään rakkaudella ja hellyydellä, niin tulevat ne jättämään pysyvaisen vaikutuksen nuorten mieleen ja sydämeen. Niinkuin kuvat ja esineet heijastuvat kuvastimen pinnalta, kun aurinko niihin paistaa, samoin nämäkin aineet heijastuvat sydäimestä, kun Kristuksen rakkaus saa niitä valaista.

Kodin vaikutus.

Koti on muodostettava kouluksi, jossa opetetaan, eikä paikaksi, missä yksitoikkoista orjan- työtä vaaditaan. Iltaisin on otettava kal-

liista tilaisuuksista vaarin ja opetettava lapsille vanhurskauden tietä. Mutta kuinka monet lapset Iyöäänkään surkuteltavassa määrässä laimin! Heitä ei kasvateta kodissa ymmärtämään Jumalan totuutta eikä opeteta rakastamaan vanhurskautta ja tekemään oikeutta. Heitä on kärsivällisyydellä neuvottava, niin että he voisivat ymmärtää niitä lakeja, joiden mukaan heidän on elämänsä ojennettava, ja tuntea ne lähteet, joista heidän tekonsa pulppuavat. Heidät on johdettava sopusointuun taivaan lakien kanssa ja opetettava pysymään totuudessa sellaisena, kuin se on Jeesuksessa. Täten he tulevat soveliaiksi olemaan enkelien seurassa ja kestämään Lunastajan läsnäoloa, joka on arvollinen saamaan kunnian ja ylistyksen.

[60]

Jokaiseen ihmissydämeen voi istuttaa oikeata toivoa ja kaipaus-ta, ja nuoria voidaan opastaa näkemään pyhyiden tien ihanuuden. Joka tilaisuudessa voi käydä tarpeelliseksi käsitellä nuoria varmojen ohjeiden mukaan, jotta he kasvaisivat ja kehittyisivät ja perehtyisivät olemaan elämässä mahdollisimman suureksi hyödyksi. Kuinka harvat ymmärtävätkään arvioida Jumalan heille antamia talenteja! Kuinka harvat van-hemmat ja kasvattajat käsittävätkään sen to-tuuden, että täydellinen mielen ja sydämen kehittäminen on mahdollinen ainoastaan siellä, missä ollaan elävässä yhteydessä Hänen kanssaan, joka on kaiken viisauden, voiman ja pyhyiden lähde! Totuus on rajaton, ja se, jonka sydämen Jumalan Henki valaisee ja jonka sydäntä Hän saa johtaa, on kulkeva voimasta voimaan ja huomaava, että hänen polkunsä kirkastuu kirkastumistaan aina täyteen päivään asti.

Mutta kun meidän on mahdollista edistyä tiedoissa ja totuudessa, niin älkäämme kadottako näkyvistämme sitä mahdollisuutta, että me voimme kulkea taaksepäinkin yhtä hyvin kuin eteenpäin. Me voimme kulkea maata kohti yhtä hyvin kuin taivasta kohti. On paljon sieluja, jotka horjuvat taivaallisen ja maallisen suunnan välillä. On petollisia ja harhaanjohtavia vaikutteita, jotka vetävät sieluja pois Jumalasta ja kaikesta taivaallisesta. On välttämätöntä, että jok'-ainoasta otetaan vaari hänen varhaisimmasta lapsuudestaan hänen nuoruuteensa ja miehuu- teensakin asti. Erikoisesti tulee niiden, jotka näkevät, kuinka paha uhkaaja jotka tuntevat sen rakkauden ja innon, jota Jumala osoittaa jokaista sielua kohtaan, erittäin niiden tulee ottaa tehtä-väkseen pitää vaari sieluista niinkuin ne, joiden on tehtävä tili. Aabrahamin tavoin tulee vanhempain käskeä huonet-

[61]

tansa kanssansa Herran tietä pitämään. Jos he eivät tätä tee, ottaa saatana riemuiten vanhempien paikan ja opettaa lapsia oman mielenensä mukaan; ja voi, kuinka paljon tästä työstä luovutetaankaan hänelle! Tehkööt vanhemmat velvollisuutensa niitä kohtaan, jotka ovat heistä riippuvaisia, ja kasvattakoot heidän luonnettaan jumalallisen esikuvan mukaan. Suorittakoot vanhemmat oman osansa elävässä uskossa ja täydellisessä luottamuksessa Jumalaan, niin Jumala on kyllä suorittava osansa, ja tuhansia lapsia, jotka nyt ovat ilman Jumalaa ja ilman toivoa maailmassa, tulee johdetuksi seurakuntaan.

[62] Kun nuorten kääntyminen tulee suureksi taakaksi vanhempien ja opettajien sydämelle, niin silloin tahdotaan alituisesti pyrkiä kehittämään heidän luonnettaan ja johtamaan heidän mieltään ja haluaan taivaallisille laduille. Jokaisessa sielussa on mahdollista kehittää voimakkaita hyveitä. Jokainen voi saavuttaa tiedon korkeudet, syvyydet ja leveydet hengellisissä asioissa ja tulla arvolliseksi jalompaan elämään. Kun vanhemmat ottavat ensimmäisen askeleen, järjestävät omat tapansa ja totumuksensa ruokaan, pukeutumiseen ja elämään nähden niin yksinkertaisiksi ja luonnollisiksi kuin mahdollista, kaikessa ainoastaan Jumalan kunnia silmämääränsä, niin pääsee kodissa valtaan järjestys, eivätkä lapset enää tule lyödyiksi laimin; heidän opettamiselleen ja kasvattamiselleenkin omistetaan nyt aikaa.

Koskien vaikutteita ja seuraa tulee lasten ympäristön olla mitä parhain. Vanhemmat, jotka suorittavat tehtävänsä vanhurskaudessa ja rakkaudella, tahtovat punnita jokaisen sanansa, jottei heidän sitten tarvitsisi kuulla mitään sellaista, mikä voisi haavoittaa heitä, kun lapset alkavat jäljitellä heidän puheitaan. He tahtovat koettaa korjata lasten heikkouden, taitamattomuuden ja puutteet antamalla heille hyvän siveellisen kasvatuksen, jotta he voisivat kasvaa ja vahvistua puhtaudessa ja hyvin vakaannute-tuissa tavoissa, jotka johtavat terveyteen ja onneen. Tällä tavalla heitä kasvatettaessa saavuttavat he sellaisen tiedon, joka on kehittävä heissä lujan ja hyvin tasapuolisen luonteen.

[63] Jos nuorten omaksi huoleksi jätetään koota itselleen tietoja, niin tullaan huomaamaan, että he saavat siihen kaikenlaista tilaisuutta. Monenlaisista lähteistä tuodaan sydämeen tietoa pahasta, jota tietoa milloinkaan ei enää voida kokonaan hävittää. Kun vanhemmat laiminlyövät velvollisuutensa laskea lastensa luonteille perustukset ja hankkia mitä parhaimpia periaatteita rakennusaineiksi heidän luon-

nerakennukseensa, niin on Jumalan ja ihmisten vihollinen käyttävä hyväkseen tätä laiminlyöntiä, ja nuoret asettuvat vä-linpitämättömälle kannalle totuuteen ja hyveen nähden. Koti on tehtävä puoleensavetävimmäksi paikaksi maailmassa. Mitä arvoa on ulkonaisella ja keinotekoisella todellisen ja luonnollisen rinnalla? Herra on antanut lapsille lahjoja, jotka kaipaavat mitä huolellisinta kasvatusta sekä vanhempain että opettajain puolelta.

Niiden, joiden tehtäväksi Jumala on jättänyt nuorten kasvattamisen, tulee kyetä Hänen kanssaan yhteistyötä tehden kehittämään mielen ja sydämen kalliita luonnonlahjoja, jotta nuoret voisivat omistaa sen tiedon, joka saa voimat lisääntymään ja joka merkitsee voittoa, minkä voi ottaa mukaansa tulevaan, katoamattomaan elämään . . .

Lasten ja nuorison luonteen kasvattaminen ja muovaileminen on mitä suurimerkityksellisin tehtävä, ja tässä työssä on välttämätöntä esittää heidän sydämelleen Kristusta Hänen verrattomassa rakkautessaan, niin että Hänen ylevä, taivaallinen suloutensa voi suojella heitä ja vastustaa maailman aikaansaamaa vetovoimaa. Nuorten ei tule nähdä vain oppia, kuinka johdonmukainen se sitten lieneekin; heidän täytyy katsella Kristuksen rakastettavaa luonnetta ja ihannutta. Heidät on ohjattava katselemaan tulevan maailman ikuisia aarteita, kunnes sen onnistuu rohkaista ja innostaa ja voittaa heidät. Jeesuksen rakkauden täytyy olla vaikuttimena kaikissa pyrkimyksissä. Se vaikuttaa, se pakottaa, se vangitsee. — *S. S. W., elok. ja syysk. 1896.*

[64]

* * * * *